

Somut Görev

T.B.M.M. yaz tatiline girdi ama Park Forumları tatile girmede. Sıcak bir yaz geçiriyoruz. Bu ivme ile sonbahara geçeceğiz. Partimizin Park Forumları ile ilgili görüş ve önerilerini, üye ve yandaşlarımıza düşen görevleri Atılım'ın Temmuz sayısında dile getirdik. Bu konuda diğer devrimci, demokrat ve sosyalist parti ve çevrelerden olumlu tepkiler aldık.

Eski alışkanlıklarda direnmemek gerekir. Herşeyi tepeden bekleyip ondan sonra hareket etmek "masa başı devrimciliğinin" emareleridir. Partimiz gerekli yönlendirmeyi verdi. Şimdi tüm yoldaş ve yandaşlarımız bu doğrultuda yerel anlamda, kendi çalışma ortamlarında hareketlenmelidir. Bu görevleri yerine getirmek için pratik faaliyet yürütmelidir. Önce tepede "eylem birliği" sağlansın, ondan sonra gereğini yapalım düşüncesi bizi ileriye götürmez. Ne "eylem birlikleri", "güç birlikleri" gördük. Tepede alınan kararlar mekanik olarak alt birimlere indirildiği zaman nice kez bundan sonuç alamadığımızı yaşadık.

Tüm devrimci, demokrat, sosyalist parti ve çevreler benzer tespitler yapıyorlar. Ancak yaptıkları tespitler genel olarak "eylem birliği", "direnişi geliştirme", "park forumlarında sol güçlerin örgütlülüğü" çerçevesini aşmıyor. Biz ise Parti Örgütlerimizin önüne çok somut veriler koyduk ve bunları yerel koşullara göre daha da geliştirmek mümkündür. Sadece mümkün değil, gereklidir de. Demek ki verili koşullar yerel anlamda, Park Forumları'nda, mahallelerde, işyerlerinde bu güçler arasında birlikte hareket etmek için olgundur. O halde beklemeye, konuyu bürokratikleştirmeye, zaman kaybetmeye gerek yok. Bu sefer, bu birliktelik pratikte örülebilir, geliştirilebilir. Sığ ve mekanik tartışmalar yerine pratiğimizle görevlerimizin gereğini yerine getirelim.

Park Forumları'na, sözünü ettiğimiz siyasi çevrelerde örgütlü olmayan insanlar da katılıyor, hatta çoğunluktalar. Önyargılar da mevcut. Burjuva partilerine, reformist partilere, ulusalcı partilere sempati duyan ama örgütlü olmayan insanlar da olabilir ve vardır da. Bu insanları kazanmanın ve hareketi geliştirmenin yolu onların buldukları ortamda, dar grupçu, "teorik" gereksiz tartışmalara girmemektir. Biraraya geldiğimiz toplumsal sorunlar temelinde tartışarak, birlikte mücadele yöntemleri geliştirerek, eylem kararları olarak ve kampanyalar düzenleyerek, ayrılık noktalarımızı değil, ortak noktalarımızı öne çıkararak gerçek bir kitle hareketinin gelişmesinde üzerimize düşen somut görevleri yerine getirmeliyiz.

Bildiri

Rojava Katliamını Durdur, Dayanışmayı Yükselt!

Rojava'da, Batı Kürdistan'da, Suriye Kürdistanı'nda sivil ve savunmasız halka yönelik, son yılların en vahşi insanlık katliamı yaşanıyor. Özellikle çocuklar, kadınlar ve gençler bıçaklarla eziyet edilerek katlediliyor, kafaları ve diğer uzuvları gövdelerinden ayrılıyor. Yazılı ve görsel burjuva basını üç maymunu oynuyor. T.C. Hükümeti ve Güney Kürdistan'daki Bölgesel Federe Kürdistan yönetimi el birliği vermişçesine Batı Kürdistan halkına ihanet ediyor. Bu saldırıları durdurmak T.C. Hükümeti'nin elinde iken, bunu yapmıyor. Güney Kürdistan Bölgesel Yönetimi de ne T.C. Hükümeti nezdinde, ne de uluslararası alanda olanaklarını seferber etmiyor.

İnsani yardım açısından, yaralıların sığınması ve tedavisi, tehlike altındaki halkın korunması, bölgeye insani yiyecek ve tıbbi yardım yapılması açısından ne T.C. ne de Kürdistan Bölgesel Yönetimi sınırlarını açmıyor. Türkiye Kürdistanı'nda belediyelerin, Sivil Toplum Kuruluşları'nın, BDP'nin topladığı yardımlar TIRlarda 50 derece sıcakların altında çürütülüyor, sınırdan geçirilmiyor. Uluslararası kamuoyu bu trajediyi duyursuz bir şekilde izliyor.

El Kaide örgütünün Suriye kolu olan El Nusra Tugayları yer yer, "Özgür" Suriye Ordusu- ÖSO'nun da desteği ile bu vahşeti uyguluyor. El Nusra Tugaylarının cephe gerisi, ana üsleri Türkiye'dedir. Silah, teçhizat, tıbbi malzeme yardımını Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye'den alıyorlar. ÖSO komutanları daha 10 gün önce Gaziantep'te, Bülbülzade Vakfı'nın salonlarında 70 kişi olarak toplanarak stratejilerini gözden geçirdiler. El Nusra Tugayları, bundan 1,5 ay önce katlettikleri bir kişinin kalbini kasatura ile çıkarıp yiyen yamyamlardır. Kendileri açısından kutsal olması gereken Ramazan ayında bu tür katliamlara girişmeleri kendilerinin ne kadar "islami" olduklarının ispatıdır. Uluslararası kamuoyu, Türkiye, Arap ülkeleri, AB ve ABD'nin bu vahşeti müdahale etmeden izlemesi, bu tezgahın uluslararası arka planına somut bir işaretir.

Batı Kürdistan Halk Savunma Güçleri-YPG, tüm olanaklarını seferber ederek direniş destanları yazıyor, bedel ödüyor, onun için de halkının nezdinde onurlu yerini alıyor. Batı Kürdistan halklarının, Kürdü, Arabı, Nasturisi, Ermenisi, Çerkezi, Alevisi, Sünnisi, ile bu süreç yaşandıktan sonra politik olarak PYD'yi kendi meşru temsilcisi olarak görmesinden daha doğal ne olabilir. T.C. Hükümeti ve Güney Kürdistan Bölgesel Yönetimi buna bugünden hazır olmalıdır.

Tüm uluslararası kamuoyunu, başta AKP Rejimini, Tayyip Erdoğan'ı, Abdullah Gül'ü, Mesut Barzani'yi, Celal Talabani'yi, bu katliami durdurmaya, El Nusra terör örgütüne ve ÖSO'ya verilen tüm desteği çekmeye ve Batı Kürdistan halkının ihtiyacı olan insani yardımları gerçekleştirmeye çağırıyoruz. Suriye sorunu Arap-Kürt, Alevi-Sünni savaşları ile çözülmez. Türkiye Cumhuriyeti bundan sonra eski Irak ve Suriye sınırları yerine Güney ve Batı Kürdistan Özerk Cumhuriyetlerini birer sınırdaş olarak kabul etmek zorundadır. Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti yanlıştta ayak diremekten vaz geçmeli, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda, PKK ile başlattığı Barış ve Demokrasi sürecini ilerletmeli, başta Suriye olmak üzere tüm Ortadoğu politikasını Kürtlere rağmen değil, Kürtlere beraber planlamalıdır.

Türkiye Komünist Partisi

04 Ağustos 2013

Ömer Ağın Yoldaşımıza Dostça Bir Mektup

Değerli Ömer Yoldaş,

Yazılarını dikkatle izliyoruz. Sen yıllarını Partimizin 1973 sonrası Atılım'ı dönemine vermiş bir yoldaşımızsın. Partimizin yeniden örgütlenmesinde sorumlu noktalarda çok önemli görevler üstlendin. Fedakarca ve yiğitçe, tabiri caiz ise parti tarihimizin sayfalarına altın harflerle kazınacak icraatların oldu. İstanbul'da gençlik örgütlenmesinde de, önemli fabrikalarda partiye kadro kazandırıp parti örgütlenmesini sağlamada da, görev çağırınca Kürdistan Parti Örgütleri'nin örgütlenip geliştirilmesinde de bürokrasiden uzak militan bir tarzın oldu. Vuruldu, ağır yaralandın sınıf bilincin seni yeniden hayata döndürdü. 12 Eylül sonrası operasyonlarda yakalandın, tutsak oldun en ağır işkencelerden geçtin, Diyarbakır zindanlarını yaşadın ama teslim olmadın. Cezaevinden çıktın, mücadeleye dışarıdayken bıraktığın yerden devam ettin. Neki, partimizin tepesine çöreklenen klik ve onların o dönemde ülkedeki uzantıları senden her zaman rahatsız oldu. Çünkü sen, artık temel parti kadrosu olmuş olan, belirli bir parti stajını tamamlayan ve 12 Eylül sonrası faşizm döneminde, eğilip bükülmeyen, yalpalamayan, önemli noktalarda görev üstlenen eskinin genç yoldaşlarının Ömer abisi idin, onların örnek yoldaşı idin. Bu da başka hesaplar peşinde koşanların işine tabii ki gelmezdi ve gelmedi de. Seni, tabiri caiz ise parti örgütlerini sırtında taşıyan seni, entrikalarla haksızlığa uğrattılar. Bundan senin ve bizlerin de çok sonra haberi oldu. Tam da "yavuz hırsız ev sahibini evinden kovarmış" misali seni MK'dan çıkarmışlar. Ama işin gerçeği şu ki, bunu senin yüzüne tebliğ etme cesaretini gösteremediler. Bu da onların tiyniyetinin en açık göstergesidir.

Bugün, son 15 yıldır şerefine Kürdistan Özgürlük Hareketi içinde onurlu bir mücadele veriyorsun. İnan ki, tüm devrimci duygu ve düşüncelerimiz seninle. Senin de bizim partiyi tekrar toplama ve örgütleme sürecinde, faaliyetlerimizi dikkatle izlediğini ve bunu samimiyetle desteklediğini çevremizden biliyoruz. Senin bu düşüncen de bizi onurlandırıyor.

Değerli Yoldaş,

02 Ağustos 2013 tarihli Özgür Gündem gazetesinde köşende bir yazı yazmışsın. Öncelikle neyi anlatmak istediğini çok iyi anlamakla birlikte, bizce bunları ifade etme biçimin veya verdiğin örnekler tam yerine oturmuyor. Önceki iki hafta yazdığın köşe yazılarının bir devamı olarak görebileceğimiz bu yazıda aslında amacın çok farklı. Müsaade edersen bu konuda düşünce ve eleştirilerimizi sana iletme istiyoruz. Bunu yapmazsak bunca yıl emek verdiğin partimizin kararlı kadrolarına senden yanlış bir mesaj iletmeye olacağız. Böylece aynı zamanda bize bir takım konularda görüşlerimizi dile getirme olanağı vermiş olduğun için sana ayrıca teşekkür ediyoruz. Senin sayende henüz ele almadığımız bazı konulara da değinmiş olacağız.

"...hem geçmişte yaşanan kimi zaafalara maddi temel teşkil eden nedenlere değinmek, hem de solun kitlelerle buluşmasını engelleyen dar, dogmatik, ben merkezli düşünce tarzına dikkat çekerek kimi tespitler yapmak zorundayız..." "...'Türk solu' düşünce tarzını irdelemek gerekir..." diyorsun ve bu konuyu 1917 Büyük Ekim Devrimi sonrasında sosyalizmin dünya çapında yaygınlaşması ve genç Sovyet Cumhuriyeti'ne ihtiyacı olan dayanışmayı sağlamak için Komintern'in kuruluşu ile dünyanın hemen hemen bütün ülkelerinde Komünist Partilerin kurulmasına bağlıyorsun. Sonuçta bu partiler Komintern'in ve dolayısıyla SBKP'nin birer şubesi gibi çalıştılar ve bütün amaçları da SSCB'yi savunmaktı diyorsun. Bunların hepsi doğru. Ama önemli olan buradan nasıl bir sonuç çıkaracağımızdır. Biz senden farklı sonuçlara varıyoruz.

Öncelikle "Türk Solu" kavramı yerine "Türkiye Solu" hatta "Türkiye devrimci işçi sınıfı hareketi" kavramını kullanmayı daha doğru buluyoruz. Bunu daha da ayrıntılandırır isek "Türkiye Komünist Hareketi" hatta Türkiye Komünist Partisi nitelemesini kullanmak gerekecek.

Büyük Ekim Devrimi sonrası genç Sovyet Devletinin ayakta kalabilmesi ve sosyalizm düşüncesinin tüm dünyada yayılması, başka ülkelerde de devrimci dönüşümlerin örgütlenmesi için Komintern vasıtasıyla tüm dünyada Kominterne bağlı Komünist Partileri kurulduğu doğrudur. Komintern bir anlamda Dünya Komünist Partisi niteliğinde bir kurum idi. O günün görevlerini zaman ve mekan koşulları içinde irdelediğimizde bunun doğru olduğunu da tespit edebiliriz. Komintern, bugün Sosyal Demokrat Partilerin Sosyalist Enternasyonalı veya Hristiyan Demokrat Partilerin, Hristiyan Demokratlar Birliği gibi bir danışma organı değil aynı zamanda hiyerarşik yapıya sahip olan yukarıdan aşağıya örgütlenen bir yapı idi. Çünkü gerçekten o dönemde görev emperyalist kapitalist güçler tarafından boğulmak istenen genç Sovyet devletini korumak ve savunmaktı. Bu da hem ideolojik, hem politik hem de örgütsel olarak gerekli idi. 1920'li yıllarda tüm dünyada sırayla Komünist Partileri kurulması bu kararın sonucudur. Burada bir yanlışlık yok. Her bir ülkedeki komünistler, dünya komünist hareketinin o ülkedeki müfrezesi idiler. O zaman öne konan temel genel görevlerin yanı sıra, Komünist Partilerin kendi ulusal sınırları içinde de işçi sınıflarının, emekçi halkların temel güncel sorunları temelinde mücadele etmeleri de doğal olarak vardı. Onun için bu ülkelerde KP'ler o yıllarda "Kızıl Sendikalar" "Komünist Gençlik Örgütleri" "Demokratik Kadın Örgütleri" ve "Devrimci Köylü Örgütleri" kurmayı ve o ülkenin temel sorunları temelinde örgütlenmeyi de ele aldılar. Çin, Hindistan, Fransa, İtalya, İspanya, Arjantin, Uruguay, Venezuela, Kolombiya, Mısır, İran, Lübnan, İsrail, Almanya, Güney Afrika gibi ülkelerde o yıllarda çok yığınsal etkiye sahip Komünist Partilerin gelişmesi mümkün olmuştur. Yunanistan, Fransa, İtalya ve İspanya'da komünistlerin "ulusal halk kahramanları" olarak anılmaları onların uluslararası görevleri dışında aynı zamanda ulusal anlamda görevlerinin yerine getirmelerinin en güzel kanıtıdır. Türkiye için de bunun aksi savunulamaz. Osmanlı'nın zayıflaması ile beraber, İstanbul'da, Ege'de, İç Anadolu'da, Karadeniz'de, Çukurova'da komünist müfrezelerin oluştuğu, Yeşil Ordu içinde komünistlerin de belirli bir etki ve yönlendirmesi olduğu, aynı yıllarda ve takibi yıllarda komünistlerin Adana'da, Çukurova'da, İstanbul'da, yani o dönemin sanayii merkezlerinde sendikal anlamda örgütlendikleri inkar edilemez. Dolayısıyla Türkiye Komünist Partisi'nin faaliyetlerini baştan itibaren "dar, dogmatik ve ben merkezci" olarak nitelendirmek bizce doğru değildir.

Eğer konu, Komintern'in ve daha sonra SBKP'nin devlet politikası uğruna kimi zaman ülkelerdeki partilerin politikalarını feda etmesi sorunu ise, bu doğrudur. Aynı bir yazı konusudur. Ömer yoldaş, senin de yazında kastettiğin zaten bu konu değildir.

Yoldaş, 70li yıllara bakalım. "Fabrikalar Kalemiz" şiarı ile fabrikalarda parti komiteleri kurma çalışmalarımız, senin de başını çektiğin İstanbul'da fabrikalarda direnişlerin örgütlenmesi, DİSK içinde etkinlik sağlandıktan sonra DGM direnişi ve MESS grevleri. Bunların tümü dar, dogmatik ve ben merkezci olmayan faaliyetlerdir. 4,5 milyonu aşkın köylünün üye olduğu Köy-Koop örgütlenmesi, Ege Köy-Der, Marmara Köy-Der örgütlenmesi, üyesi 1,5 milyonları bulan metropollerdeki Halk-Koop örgütlenmesi, aynı dönemlerde DİSK ve Türk-İş'e bağlı işkolu sendikalarında partimizin örgütlenmesini görmezden gelirse doğru yapmış olmayız. 12 Eylül faşizmi boşuna ilk aşamada bu yığınsal ve komünistlerin yönlendirdiği örgütlenmelere saldırmadı. Bu örgütlerde, DİSK ve TÖB-DER'de yapılan kimi grupçu hatalara rağmen, özellikle diğer örgütlenmelerde devrimci demokrat güçlerin en güzel doğal bağlaşıklığının örnekleri yaşandı. Yoldaş, lütfen kusura bakma ama biz bu çalışmalarını yok sayamayız. Özellikle Halk-Koop örgütlenmesinin düşmanın ne denli tepkisini aldığını, 12 Eylül öncesi Halk-Koop şubelerinin teker teker faşist terör tarafından hedef alınarak yoldaşlarımızın ve şubelerde alışveriş halinde olan mahallelilerin şehit edilmeleri ile görebiliriz. Bu saldırıların emri de o dönemde devletin borozanı olan Tercüman gazetesi tarafından verildi. Bunları senin de en az bizim kadar bildiğini düşünüyoruz.

Yoldaş, senin tabirin ile "Türk Solu"nun zaafaları tabii ki vardır. Ama bunu genele maletmek haksızlık olur. Yayınlarımızı

Devami 3. sayfada

Ömer Ağın Yoldaşımıza ... (İkinci sayfadan devam)

izlersen, özellikle Park Forumları ile Gezi Direnişini yeni bir aşamaya yükseltme konusunda partimizin yoldaşlarımıza ve parti örgütlerine yaptığı uyarılar ve yönlendirmeler bu anlamda yakın zamandan örneklerdir. Partimiz bizleri dar grupçu tartışma ve çalışmalara girmemek yönünde uyariyor. Demek ki bunun tehlikesi mevcut ama bu 30 yıldır darmadağan edilen Türkiye Devrimci Hareketinin ve onun her siyasi oluşumundan eski liderlerinin derviş misali döne döne burjuvazinin kucağına oturmaları ile de bağlantılı.

Stalin yoldaşa attettiğin “İnsan sosyalizmin vidasıdır” cümlesi pek gerçekle bağdaşmıyor. İlla da, - seni tenzih ederek söylüyoruz - anti-komünist kalemşörlerin terminolojisini kullanmak zorundayız? Acaba bu köşe yazılarını daha da mı okunur hale getiriyor sanıyoruz? İsim vermek istemiyoruz ama bazı eski “yoldaşlarımızın” başka sermayeleri olmadığı için ve bu tür yazılar yazdıkları için kaptıkları gazete ve internet köşelerinde, kendilerini ispat etmek için sürekli bu metoda baş vurmaları anlaşılır ama sen yoldaşım sermayeni tüketmedin ki, bu tür ucuz argümanlara ihtiyaç duyasın. Bu tür yöntemlere ihtiyaç duymadan da düşünce ve görüşlerini gayet güzel anlatabilirsin, çünkü sen insanların, yığınların, mücadelenin içinde olan bir insansın. “Bir zamanlar kartaldım” diyebilmek için, “biz eskiden TKP’de şöyle yapardık” veya “bir zamanlar Sovyetler Birliği’nde hahahaha...” misali başlayan ucuz, sıkıcı köşe yazılarına senin gibi saygıdeğer yoldaşların gerçekten ihtiyacı yok. İhtiyacı olanlar ise, partimizin zamanında ne kadar üst yönetimlerinde görev almış olurlarsa olsunlar, kendileri ile sorunları var demektir. Onlar gibi ayakta tedavisi mümkün olmayan unsurlara psikolojik yardım almalarını öneriyoruz. Bu parti, Türkiye Komünist Partisi er geç onlara kustuklarını yalatacaktır.

Tescilli anti-komünist Amerikalı Abbot Gleason’un “Totalitarizm. Soğuk Savaşın İç Tarihi” adlı 1995 yılında New York’da yayınlanan ve Oxford Üniversitesi’nde de anti-komünist diplomat ve siyasetçiler yetiştirmek için “Uluslararası İlişkiler ve Politika” derslerinde okutulan bu kitapta Gleason Stalin yoldaşın “...halkı devasa yönetim aparatının vidaları” olarak nitelendirdiği iddiası mevcuttur. Ancak bu doğru ise hangi bağlamda söylenmiştir, hangi koşullarda ve neden söylenmiştir bunu bilemiyoruz, çünkü Stalin yoldaşın 15 ciltlik tüm yapıtlarında böyle bir ifadeye rastlayamadık.

Bizim için “Türk Solu” olarak tabir edilen kesimler Kemalisttir, cuntacıdır, darbecidir. Maalesef yukarıda da belirttiğimiz gibi kendimizi bu güruh ile özdeşleştiremiyoruz. Ama yoldaşım sen sapla samanı karıştırınca ve işin içine, Sovyetler Birliği, Komintern ve Stalin yoldaşı da ekleyince “Türk Solu” olmadığımız halde bu kokteyle bir yanıt verme zorunda hissettik kendimizi. Bu arada “acaba Ömer yoldaş bugün partimizin sorumlu bir mevkiinde görevli olsaydı veya bırakalım onu, bir parti militanı olsaydı, bu yazıya nasıl tepki gösterirdi” demekten de kendimizi alamadık. Aslında senin yoldaş, böyle bir yazıya yazacağın cevabı maalesef biz kaleme almak zorunda kaldık.

Dışardan fikir yürütmek istemiyoruz, Kars deneyimi konusunda birşey söyleyemeyeceğiz ama Dersim’de BDP’nin milletvekili çıkaramamasının sebebinin “Türk Solu düşünce tarzı” değil yanlış aday olduğunu düşünüyoruz. Onyıllardır TKP-ML, TİKKO, Partizan hareketinin etkin olduğu bir yerde, onların içlerinden soyutladıkları bir aday Bagimsız Aday gösterilirse onun seçilememesi kadar doğal bir sonuç olamaz. Ferhat Tunç yerine ortak bir adayda mutabakat sağlansaydı bizce seçileceği yüzde yüz garanti olurdu.

Değerli Yoldaş,

Yazının bir başka yerinde “Türk Solu olarak tanımlanan ‘solun’ bu düşünce tarzı, onun kitlelerle bağ kurmasını engelleyen temel özelliği oldu. Bu nedenle ‘sol’ hem Türkiye’nin demokratikleşme sürecine ciddi katkı yapamadı hem de Kürt halkını tanıyamadı. Bu özellik bugün de devam ediyor kanısındayım. Kürt Özgürlük Hareketi ise, kendine özgü bir çalışma tarzı geliştirdi. Yerellik içeren çalışma yöntemiyle Kürt halkıyla ilişki kurulmaya çalışıldı. Hareketin bu özelliği, doğal olarak kadrolarının

rejimle tüm ilişkilerini kesmeye götürdü ve halkın içinde büyümeyi önüne koyma gereği duydu. Kürt Özgürlük Hareketi bu çalışma tarzıyla geçerli bir yol haritası oluşturduğu için kitlelerle bağ kurdu ve kitleler Kürt Özgürlük hareketi oluverdi” diyorsun.

Kürt özgürlük Hareketi konusunda yazdıklarına tamamen katılıyoruz. Hatta fazlası ile. PKK, zor olanı başarmıştır ve zor da kullanarak silahlı bir mücadele vererek Kürt Ulusu realitesini başlarına vura vura egemen güçlere, onların anladığı dilden konuşarak kabul ettirmiştir. PKK, bir Ulusal Kurtuluş Hareketi olmanın bütün özelliklerine sahip olarak ve tüm gereklerini yerine getirerek kiteselleşmiş, büyümüş ve savaşımında üstün konumlar elde etmiştir. Uluslararası anlamda örnek teşkil etmiştir.

Komünistlerin devrimci durum oluşmadığı koşullarda işlerinin çok daha zor olduğunu sanırım kabul edersin. İdeolojik olarak anti-komünizmin etkisinin aşırı derecede yüksek olduğu, politik olarak tüm imha yöntemlerinin uygulandığı bir durum ile karşı karşıya komünistler. Türkiye’de devrimci hareketin yükseliş dönemi, aynı zamanda Türkiye kapitalizminin kriz dönemlerine rastlıyor. Bu da bir tesadüf değil. Egemen güçler bu krizden ve yükselen devrimci işçi sınıfı hareketinden 12 Eylül faşist darbesi ile kendilerini kurtardılar. Bunları sana anlatmamıza gerek yok. Sen bunları birebir yaşayan bir yoldaşımısın. 12 Eylül sonrası geliştirilen ekonomik politikalar, işçi sınıfının devrimci örgütlülüğünün geçici yenilgiye uğradığı bir dönemde toplumda görece bir rahatlama getirdi. Buna ancak zamanında müdahale edilse idi bu engellenebilirdi, ancak tam müdahale edilmesi gereken zamanda onbinlerce, devrimci, demokrat, sosyalist ve komünist zindanlarda tutsak idi. Özal ile başlayan ve kesintiye rağmen Erdoğan ile devam eden din kisveli yığınları kandırmaya yönelik ekonomik politikalar, siyasi yaklaşımlar yığınların desteğini aldı. Bunu başarmak için hem devletin maddi ve manevi olanaklarını, hem de islam dinini sonuna kadar kullandılar. Yüzde 99’u müslüman, eğitim düzeyi düşük, geleneksel bilinç almış, yani güce itaat eden ve başka bir bilinç almadığı için dine sığınan bir toplum kuşkusuz ki egemen güçler için çok uygun bir ortam yaratıyordu. Gerek Milli Görüş partileri, Refah, Fazilet ve Saadet, gerekse AKP kadroları her zaman “biz komünistlerin çalışma ve örgütlenme yöntemlerini kullanıyoruz ama onlardan daha başarılı olacağız çünkü Komünist Manifesto ile değil Kuran-ı Kerim ile halka gidiyoruz” demişlerdir. Erdoğan’ın AKP’si de farklı bir yöntem kullanmadı. Değilse metropollerde işçi yataklarında, yoksul mahallelerinde, kırsal alanda bu başarıları elde etmesi mümkün olamazdı. Devlet olanaklarını da kullanarak, gecekondular mahallelerine tapu dağıtarak, imar izinleri vererek, atlayıp hizmetleri sunarak, ardından da işe, giyim ve yakacak yardımı yaparak bu duruma geldiler. Bugün Anadolu’nun en ücra köylerinde bile internet altyapısının metropollerdeki gibi işlemesi bunların uyguladıkları yöntemlerin sonucudur. Kürdistan’a özellikle Kürdistan Özgürlük Hareketi’nin etkin olduğu ve yığınların desteğini aldığı il, ilçe ve köylerde bu çalışmayı yapmalarını da kendileri açısından anlaşılır.

Buradan yola çıkarak, din adına yapılan örgütlenmelerin pratikte çok daha kolay olduğunu dile getirmek istiyoruz. Fethullah, Menzil, Nakşi hareketlerin gelişimi bunun örnekleridir. Hoca camii’de vaaz verir, cemaat da onu doğru kabul eder. Maddi olarak da bu çevrelerin güçlenmesinin başlangıcı camilerde olmuştur. Aynı olgu Alevi eksenli dini hareketler için de geçerlidir. Bu hareketlerin içinde değişik siyasal görüşlere sahip ama ortak paydaları sözkonusu din veya mezhep olan bireyler yığınlarla biraraya gelir ve büyük bir heyecan ile de amaçlarına sahip çıkar.

Tam olarak aynı olmamakla birlikte Kürt Özgürlük Hareketinin 1990lı yıllardan sonra geliştirdiği çizgi ile ulusal temelde örgütlenmesini geliştirmesi mümkün olmuştur. Daha önce Marksist-Leninist ilkeler ve semboller ile daha dar bir siyasi ve savaşçı kadroya sahip iken, birden yığınsallaşmaya ve farklı siyasi görüş, sınıf ile dini inançtan halkı bünyesinde birleştirmeyi başarmıştır. Bu da Ulusal Kurtuluş Hareketi olmanın tabiatına uygun bir olgudur. Kuşkusuz batıda görece ve göstermelik olarak ekonomik rahatlama olgusu geliştirilirken ve bu yolla da işçi sınıfının devrimci mücadelesi etkilenirken, Kürdistan’da “mahrumiyet bölgesi” adı altında halk baskı terör ve hizmetlerin kısıtlanması ile

Devamı 4. sayfada

Ömer Ağın ... (Üçüncü sayfadan devam)

karşı karşıya bırakılmıştır. Bu da devrimci hareketin dengesiz gelişmesine ayrı bir sebep oluşturmuştur. Buna bir de Batı illerinde halkın onyıllara dayanan milliyetçi, ırkçı eğitiminin getirdiği dezavantajlar eklenince ortaya böyle bir tablo çıkmıştır.

Kürt Özgürlük Hareketinin, büyük bedeller ödeyerek ve fedakarlıklar göstererek ulusal temelde örgütlenmesini nitelik ve nicelik olarak yığınsallaşarak geliştirmesi Türkiyeli komünistler, sosyalistler, devrimciler ve demokratlar açısından selamlanması gereken bir olgudur. Bugün Kürt Özgürlük Hareketi, Türkiye'de sınıf hareketinin en aktif, en savaştan ve en bilinçli kesimini oluşturuyorsa bunda bu gelişmenin yadsınamaz payı vardır. Fakat bu olgudan yola çıkarak, verili çıkış koşullarını dikkate almadan Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye Devrimci İşçi Sınıfı Hareketini karşılaştırmak üstüste oturmaz.

Türkiye Komünist Partisi kendi içinde 12 Eylül sonrası, politik, ideolojik ve örgütsel pratiği özelleştirel olarak değerlendiriyor. Bugünkü kadroların bu politikaların çizilmesinde payı olmamasına karşın, parti tarihinin sürekliliği açısından bu sorumluluğu da üstleniyoruz. Onun için, 12 Eylül faşist rejimine karşı direnmeme, Kemalizm, Kürt Ulusal Sorunu, 1968 devrimci gençlik hareketine yaklaşım, PKK pratiğine yaklaşım, TKP-TİP birleşmesi, Stalin yoldaş değerlendirmesi gibi temel konularda kapsamlı çalışmalar sonucunda dürüst özelleştiriler yapılmıştır. Ne yazık ki, o dönemde partimizi bir takım hatalara sürükleyen ve hatta bu hataların savunuculuğunu yapan eski yoldaşlar, bugün hiç bir şey olmamışçasına ve açık özelleştiri yapmadan o süreçlerde sebebi oldukları ideolojik ve politik hataların tam karşıtı olan doğrusunun yanında saf tutuyor gibi görünmektedirler. Bu gibi yaklaşımları da biz bırakın komünist olmanın kıstasları ile, insani politik etik ile bile bağdaştıramıyoruz. Gün gelecek bu unsurlar gerçek yüzlerini gösterdiklerinde ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır. Yazımızın konusu olmadığı için bu konuyu burada kesmeyi uygun görüyoruz.

Değerli Ömer Yoldaşımız,

Bütün bu nedenlerden dolayı Kürt Özgürlük Hareketi'nin pratiği ile Türkiye Devrimci İşçi Sınıfı Hareketinin pratiğini, özel hataları da gözden kaçırmamak dahi tıpatıp karşılaştırıp "Türk Solu pratiği" olarak mahkum etmeyi doğru bulmuyoruz. Ama buna rağmen senin yazın bize ciddi katkıda bulundu. Bu görüşleri tartışırken kendi eksikliklerimizi de değerlendirme olanağımız oldu. Bu konuda sana müteşekkirimiz. Eski ama hala saygı ve sevgi beslediğimiz bir yoldaşımız olarak sen bu yolla da bize katkıda buldun. Bizim de gönülümüz ister ki, Türkiye Devrimci İşçi Hareketi, İlerici Devrimci Gençlik Hareketi, İlerici Devrimci Kadın Hareketi, hatta Türkiye Komünist Partisi kadroları ve yandaşları Kürdistanlı kadroların, gençlerin ve kadınların, senin de doğru olarak tespit ettiğin gibi "rejimle tüm ilişkilerini keserek" fedakarca, hiç bir özel çıkar gözetmeksizin Türkiye'de devrim ve sosyalizm savaşımına katılsınlar. Yılların boşluğunun ve bugün bazı köşelerde ahkam kesenlerin (seni tenzih ediyoruz) kısmen sebep olduğu çürüme er veya geç aşılacaktır. Komünist olmak aynı zamanda bir yaşam tarzıdır. Bu gerçeği bize zamanında öğretenlerden ve dimdik ayakta kalan az sayıda eski yoldaşımızdan biri olarak seni ve savaşımını saygı ile selamlıyoruz. Önümüzde daha önemli ve uzun bir ortak savaşım sürecimiz olduğunun bilinciyle seni sevgi ile kucaklıyoruz.

Komünist selamlarımızla

Türkiye Komünist Partisi
Geçici Merkez Komitesi
Sekreteryası
6 Ağustos 2013

Açıklama

Ergenekon Terör Örgütü Davası Kararları Üzerine

Türkiye Komünist Partisi, bugün Silivri mahkeme salonlarında Ergenekon Terör Örgütü yönetici ve aktif mensuplarına verilen ağır ceza hükümlerini selamlamaktadır. Şimdi aynı şekilde, Roboski Katliamının sorumluları, Gezi Parkı Direnişlerinde katledilen gençlerin katilleri, faili meçhul cinayetlerin sorumluları ve katilleri, Sivas Katliamının tertipçileri ve katilleri, 12 Eylül Generalleri, 12 Mart ve 12 Eylül işkencecileri, Kızıldere Katliamının planlayıcıları, 1 Mayıs 1977 katliamının faileri, Türkiye Kürdistanı'nda 1980 sonrası köylerin yakılıp yıkılması, halkın katledilmesi ve zorunlu göçe zorlanması uygulamalarının, Kemal Türkler ve tüm devrimci örgüt mensubu binlerce şehitin, yargısız infazın, operasyonların faileri cezalandırılmamış cinayetlerin katilleri, bulunmalı, yargılanmalı ve cezalandırılmalıdır. Bu amaçla TCK'da "zaman aşımı" ile ilgili maddelerde bu olaylara ilişkin özel değişiklikler yapılmalıdır. Bu davalar için zaman aşımının ortadan kaldırılması, daha önceki yıllarda bu olaylar hakkında gerekli hukuki araştırma ve yargılamalar yapılmadığı için meşrudur.

AKP Rejimi, 1915 Ermeni Soykırımı, 28-29 Ocak 1921 Partimizin kurucu Genel Başkanı Mustafa Suphi ve Merkez Komitesi üyesi 14 yoldaşımızın Karadeniz'de katlinin, Dersim Katliamı, Şeyh Sait ve Seyit Rıza'nın katli, Süryani, Ezidi ve Kürt halkına karşı yürütülen imha politikalarının tüm gizli belgelerini açıklamalı, geçmiş ile yüzleşmeli ve bir daha tekrarı olmaması amacıyla devlet adına ulusal ve uluslararası kamuoyuna özelleştirisini yapmalıdır.

Ergenekon Terör Örgütü Davasında yargılananlar, darbeci faşist generallerdir, faşist paramiliter unsurlardır, JITEM gibi yasadışı terör çetelerinin kurucu ve mensuplarıdır, derin devlete, Genel Kurmaya, MİT'e, JITEM'e hizmet etmiş mafyatik organize suç örgütü liderleri ve mensuplarıdır, onlara çanak tutan, yıllardır derin devlet adına faaliyet yürüten, Türkiye Devrimci İşçi Sınıfı Hareketine, Kürdistan Özgürlük Hareketine karşı provokatörlükleri ile ün salmış, "sol" maskeli sözde yazarlar, öğretim görevlileri, araştırmacılar ve siyasi parti mensuplarıdır. AKP Rejimi uzlaştığı, Süleyman Demirel, Çevik Bir, Mehmet Ağar, Mehmet Eymür, Özer Çiller, Ahmet Özal, Turgay Ciner ve benzeri derin devletin yöneticilerini, üst düzey asker, polis ve istihbaratçıları, uyuşturucu baronu derin devletin finansörü sözde iş adamlarını yargı önüne çıkarmalı ve cezalandırmalıdır.

AKP Rejimi ancak ve ancak bu faileri de yargılar ise Türkiye'nin demokratikleşmesi konusunda tarihe geçecek bir işlev görmüş olacaktır. Yoksa, Ergenekon Terör Örgütü ve Balyoz Davaları, sadece burjuvazinin kendi iç hesaplaşması olgusu olarak kalacaktır. Bu durumda bundan sonra da Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda faili meçhul, yasadışı uygulamalar yaşanmaya devam edecektir. Gezi Parkı Direnişi göstermiştir ki, halklar baskı, zulüm ve haksızlığa belli bir noktadan sonra çok sert ve ani tepkiler göstermektedir. Türkiye'yi demokratikleştirmeyecek her yönetim bundan sonra ciddi, ani ve yığınsal toplumsal tepkiler ile hesap yapmak durumundadır ve bu toplumsal tepkiler devrimci halk ayaklanmalarına yükselme potansiyelini taşımaktadır.

Ergenekon Terör Örgütü ve Balyoz Davalarını AKP Rejiminin artı hanesine yazabilmemiz için dile getirdiğimiz tüm konularda somut adımlar atmasını, oyunu aldığı ve temsil ettiğine inandığı halk kesimlerinin toplumsal durumlarına uygun davranmasını, işçi sınıfı, Kürt halkı, diğer ulus ve ulusal, dinsel azınlıklar, aydınlar, gençler ve kadınların siyasi, toplumsal ve ekonomik istemlerine yanıt vermesini tavsiye ediyoruz. Değilse, AKP Rejiminin sorumluları da sıraladığımız ve sıralamayı unuttuğumuz diğer olayların faileri ile beraber, işçi sınıfımıza, halklarımıza er geç hesap vermekten kurtulamayacaktır.

Türkiye Komünist Partisi
05 Ağustos 2013